

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף פ' ע"א

הלוקח פירות שובך מחבירו, דנוכר במשנה שמשאיר בריכה ראשונה למוכר,
האם משאיר גם לשניה ולשלישית? [תד"ה הא].

	בריכה שניה	בריכה שלישית
לרשב"ם	משאיר	לא משאיר ¹
לתוס'	משאיר	משאיר ²

הלוקח פירות בכורות, מה דינו?

	בנחילים הראשונים	במכאן ואילך
למשנתינו (בפשיטות)	ג' ראשונים לקונה	למוכר
לר' יוחנן	א' ג' ה' לקונה, ב' ד' ו' למוכר	למוכר
לברייתא	ג' ראשונים לקונה	אחד למוכר אחד לקונה

אמר רב כהנא דבש בכורות אינו יוצא מידי מאכל³ לענין טומאה, במה מיירי והאם הוי לכו"ע⁴?

	בב' חלות	בשאר הדבש
לר' אליעזר ⁵	אינו טמא	אינו טמא
לרבנן	אינו טמא	טמא

¹הנה הרשב"ם בד"ה ומשני אמה אברתא, כתב שצריך להשאיר את הבנים של הזוג הראשון שהם נקראים בריכה ראשונה, וכן את הבנים של הזוג השני שהם בריכה שניה כדי שלא יברחו ההורים, אולם בנים של הזוג השלישי לא צריך להשאיר, היות שיש כאן כבר ג' זוגות בשובך, ויש כבר צוות גדול ולא בורחים.

²בתד"ה הא חלקו על הרשב"ם, וס"ל שלכל זוג צריך להשאיר את הילדים הראשונים שלו לעולם.

³טעמו של ר"א מבואר בגמ' בעמ' ב', שהוקש כוורת ליער, ולכך חשובה כקרקע.

⁴ביארנו כאן רק את מחלוקת ר"א ורבנן, דאביי ורבא לא נחלקו לדינא, אלא רק נחלקו איך להעמיד את הברייתא האומרת שדבש בכורות אינו לא אוכל ולא משקה, דאביי העמיד זאת בב' חלות שמשאירים אותם למאכל הדבורים בימות הגשמים, והם מהתחלה לא היו מיועדים לאכילת אדם, ורבא העמיד כר"א.

⁵נחלקו רשב"ם ותוס' בזה, לרשב"ם בד"ה דבש כתב שכיון שהקצהו למאכל דבורים יוצא מידי טומאתו. ותוס' בד"ה דבש כתבו, שמקבל טומאה עד שיפסל ממאכל הכלב.

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף פ' ע"ב

לר' אליעזר⁶ שדבש בכורות אינו מקבל טומאה, אם זב באופנים דלהלן מהכורות, מה דינו?

נפל על כלי מאוס	נפל על קשקשים	
אינו מקבל טומאה	אינו מקבל טומאה	לרב זביד
מקבל טומאה	אינו מקבל טומאה	לרב אחא בר יעקב

הקוצץ בתולת שקמה באופנים דלהלן, מה דינו?

מעל ג' טפחים	מג' עד הארץ	עד הארץ	
קוצץ	לא קוצץ	לא קוצץ	בלוקח
לא קוצץ	לא קוצץ ⁷	קוצץ	בשביעית

מה הם החילוקים בין ארז לתמר?

לענין פירות	לנין החלפת הגזע	
אינו עושה	מחליף	ארז ⁸
עושה	אינו מחליף	תמר

⁶ לרבנן בכל מקרה מקבל טומאה, וביאר רשב"ם בד"ה ע"ג כלי מאוס, דכיון דחשיב לרבנן אוכל בתורף הכורות, לא מיבטיל שם אוכל מיניה משום כלי מאוסר [או קשקשין] עד שיפסל מאכילת הכלב.

⁷ כתבו בתד"ה לא מקשי, אף שלשון הגמ' משמע שהוא שקול, מ"מ הכונה שלא ודאי מיקשא קשיא ולא עלויי מעלי לה, דאלי"כ לא יהיה אסור, דאוקמי אילנא שרי.

⁸ עי' בתד"ה מה, שאמנם יש ארזים שכן עושים פירות, אבל לא בזה מיירי הכא.